

ЗОРНИЦА

СЕДМИЧЕНЪ ВѢСТНИКЪ.

Зорница ся издава всякой Четвъртъкъ. Цѣна-та за единъ годишъ е едно бѣло меджидіе и половина, а за шесть мѣсци три четвърти отъ бѣло меджидіе. Спомоществованія-та трѣбва всякога да сѣ предплатены и да сѣ испращатъ въ полицѣ, въ групъ, или въ почтенскы тѣмбры (пулове), Пѣмскы, Прусскы, Русскы и Францускы, на Редакторъ-тъ у Американъ Ханъ въ Цариградъ. Извѣстія сѣ вѣштыватъ по 2 гр. на редъ-тъ.

Година 3.

ЦАРИГРАДЪ, ЧЕТВѢРТЪКЪ, 12 ОКТОВРІЙ 1878.

Брой 41.

КАКЪ ТРѢБВА ДА СТАВАТЪ РЕЛИГИОЗНЫ-ТЪ ИЗСЛѢДВАНІЯ.

III.

При изслѣдваніе-то на истинъ-тъ ный трѣбва да приеѣмъ всякакъ видъ фактове и да имъ отдаѣмъ почетъ споредъ важность-тъ имъ. Ный не трѣбва да отричамъ сѣществованіе-то на какво да-е пѣщо което дѣйствително е сѣществувало въ минѣло-то или сѣществувало въ настояще-то. Това го казвамы само защото има мнозина които сѣ наклонни въ изслѣдванія-та си да прѣнебрежѣтъ или да отрѣжѣтъ сѣвѣсъмъ онѣзи фактове които не сѣ благопріятни на тѣхны-тъ теоріи. Какво некамы да издиримъ въ нашы-тъ изслѣдванія? Ако смы некрени изслѣдователи, ный прѣди всѣмъ ще желаемъ да откриѣмъ истинъ-тъ, ако тя да потвѣрждава нашы-тъ теоріи и системы или да ги оборва. Главный-тъ ни въпросъ трѣбва да бѣде не какво другы-тъ вѣрватъ сега или сѣ вѣрвали въ минѣло-то, но какво е истинно; и ный трѣбва да бѣдемъ наклонни да купимъ истинъ-тъ, колкото и да платимъ за неѣ, и да не ѣхъ продавамы колкото и да можемъ да придобѣѣмъ въ замѣнъ за неѣ. Въ системы-тъ които сѣставлявамы трѣбва да има выжгы едно мѣсто за истинъ-тъ, ако да има мѣсто или не за выжгы-тъ ученія въ които ный смы сѣ въспитали или за выжгы-тъ теоріи които ный смы измыслили. Ако има ученія или теоріи въ умове-тъ ни които не могѣтъ да сѣ съгласѣтъ съ фактове-тъ на минѣло-то или на настояще-то, по-добрь ще бѣде да ги напусѣмъ колкото е възможно по-скоро.

Въ изслѣдванія-та си ный трѣбва да приеѣмъ исторически и научны фактове и освѣтленіе-то което тѣ може да ни даѣтъ. Исторически и научны теоріи обаче сѣ сѣвѣсъмъ друго нѣщо; и ный никакъ не смы обязаны да ги приеѣмъ юдѣто не сѣ потвѣрѣтъ съ убѣдѣселны доказателства. Ный трѣбва выжгы да различавамы фактове-тъ на естество-то отъ чловѣчески-тъ тѣлкованія на тѣзи фактове. Фактове-тъ на естество-то сѣ толкова Божіи истинны колкото онѣзи които сѣ писаны въ Библиѣ-тъ, ѣко тѣлкованія-та имъ и да сѣ чловѣчески и слѣдователно погрѣшны; и онѣзи, които отричатъ онова което Богъ писалъ върху скалисты-тъ слоеве на смѣж-тъ, сѣ тѣй невѣрници както и онѣзи, които отричатъ онова което Богъ писалъ върху каменны-тъ плочы на ѣнайскъ-тъ горѣ.

Всѣкы фактове, които сѣ установѣны отъ едно добро разглеждане на стаѣ документы и памятницы, трѣбва да приеѣмъ извѣдѣждѣ. Богъ ны е наѣрилъ съ разумъ и ный трѣбва да го очитаѣмъ катѣ употребявамы благопріятно този даръ. Ный вѣрваѣмъ че Библиѣ-та е едно откровеніе отъ Бога на чловѣцы-тъ, и за това ный вѣрваѣмъ че

най-обширны-тъ изслѣдванія и най-строгы-тъ критики върху неѣ, ако тѣ ставѣтъ съ единъ некрени и безпристрастенъ духъ, не ще иматъ друго слѣдствіе освѣнь да потвѣрѣтъ достовѣрность-тъ ѣ. Прочее, ный желаемъ да научимъ всѣмъ което исторія-та, филологія-та и другы-тъ науки може да ни учѣтъ за Библиѣ-тъ.

Всякой Христіанинъ трѣбва выжгы да питае едно дѣлкобо почитаніе за фактове-тъ, были тѣ исторически или научны. Онѣзи, които некатъ да ги покрыватъ, или да ги незначитѣ, или да ги отричатъ, защото сѣ виждали противни на тѣхно-то тѣлкуваніе на Библиѣ-тъ, постѣпватъ глупаво. По този начинъ, тѣ намаляватъ достовѣрность-тъ на Библиѣ-тъ, и обезчестяватъ Оногова кой-то е свѣтлина-та на свѣтъ-тъ и въ когото никакъ нѣма темнота.

Излишно ли е да пиѣмъ че чловѣцы-тъ трѣбва дѣ обычатъ истинъ-тъ повече отъ свои-тъ си теоріи и системы? Азъ быхъ желалъ да кажѣ че е излишно; но азъ познаѣмъ одного отъ първы-тъ богословцы въ Америкѣ, кой-то когато сѣ подигѣ въпросъ дали едно общепріето ученіе е истинно тѣлкованіе на Библиѣ-тъ, каза: "Азъ не некамъ да разнекамъ този прѣдмѣтъ. Азъ го разгледахъ добрь прѣди нѣколко години когато бѣхъ въ богословско-то училище, и сѣ направихъ едно рѣшеніе за него. Азъ не некамъ да го разглеждаѣмъ пакъ, и ако съмъ погрѣшенъ за него, азъ не некамъ да го знаѣмъ."

Много добри чловѣцы има въ Америкѣ и другадѣ които сѣ наклонни да усвоѣтъ политикъ-тъ на горѣ-споменѣтый-тъ богословъ.

Не отдавна другъ отличентъ богословъ (въ Америкѣ) сѣвѣтвалъ нѣкои млади проповѣдници никога да не промѣняѣтъ мнѣніе-то си за нѣкоѣ си догмѣ, колкото сѣ разнеква сега тѣврдѣ много въ религиозны-тъ періодически списанія. Защо той е сѣвѣтвалъ така млади-тъ си богословскы пріятѣли да затвѣрѣтъ умове-тъ си и да откажѣтъ да сѣ научѣтъ нѣщо повече върху този прѣдмѣтъ? Единѣка-та му причина е была тѣзи че ако тѣ напусѣтъ единъ точкѣ въ богословскъ-тъ си системѣ, тѣ може-бы ще бѣдѣтъ принудѣни отпослѣ да уѣтѣпятъ и другѣ точкѣ, и наконецъ никоѣ не може да каже колкото нѣща трѣбва да сѣ изоставѣтъ. Тогава не е была истина-та, кой-то този богословъ сѣе старалъ да защити, но своѣж-тъ си богословскѣ системѣ. Главна-та му цѣль не е была да откриѣ истинъ-тъ, но да отблѣсне онѣзи които нападали неговѣж-тъ особѣж системѣ.

Въ символъ-тъ на вѣрж-тъ на Англіѣж-тъ Церкѣ имѣ нѣкои изрѣженія, които не сѣ приеѣмъ сега въобще за истинны. Прѣди нѣколко години, въ единъ съборъ на тѣзи Церкѣ, бѣше сѣ

прѣдложило да сѣ замѣнятъ тѣзи изрѣженія така щѣто да сѣ съгласѣтъ съ онова което въобще сѣ вѣрваше за истинно, но прѣдложение-то сѣ отхвѣрѣло. Защо? Съборъ-тъ отказалъ да замѣни изрѣженія-та, които утвѣрѣдали онова което тѣ не вѣрвали за истинно, защото ако направѣли това измѣненіе, послѣ можало да стане пужда да направѣтъ и друго. Споредъ мнѣніе-то на този съборъ, по-добрь было да сѣ задрѣжи едно лѣжливо ученіе, защото хората были пріучѣни на него, нежелѣи да сѣ введе истина-та, защото тя была нѣщо ново.

Какѣж честь можемъ да отдаѣмъ на мнѣнія-та на чловѣцы, които сѣ подѣ владѣніе-то на такѣвъ страшливъ и малодушенъ духъ? Какѣж стойность може да иматъ тѣхны-тъ ученія, или какѣж може да сѣ запази тѣхный-тъ характеръ отъ униженіе? Нравственно-то сѣстество на онѣзи, които сѣ боѣтъ така отъ слѣдствія-та на чистосѣрдечны и добры изслѣдванія за истинъ-тъ, трѣбва постепенно да сѣ развали. На чловѣцы-тъ, които почитатъ свои-тъ си мнѣнія, теоріи и системы повече отъ истинъ-тъ, или които сѣ наклонни да жертвуватъ истинъ-тъ за какѣж да-е причинѣ, сама-та истина не сѣ открѣва. Такѣва чловѣцы не сѣ по-достойни да учѣтъ религиозны истинны отъ онѣзи лѣкари да лѣкуватъ болны, които прѣдпочитатъ щѣто болный-тъ да умре нежелѣи да го лѣкуватъ споредъ единъ лѣкарекѣ системѣ различѣж отъ тѣхѣж-тъ.

"АКО НѢКОЙ НѢМА ДУХЪ ХРИСТОВЪ, ТОЙ НЕ Е НЕГОВЪ". 1)

Въ прѣдшны-тъ си членове казахмы че духъ-тъ Христовъ е духъ на сѣвѣршенѣж любовь, че прѣди всѣмъ той е обычалъ Бога Отца и е яѣвалъ любовь-тъ сѣ чрѣзъ своѣж-тъ покорность кѣмъ него; а че той е обычалъ непріятѣлѣ-тъ си и имъ е яѣвалъ любовь-тъ сѣ катѣ ги е прощавалъ. Въ настоящы-тъ си членѣ ще кажемъ нѣщо за любовь-тъ му кѣмъ всѣкы-тъ чловѣцы, кой-то той е яѣвалъ катѣ имъ е служилъ.

Исусъ Христосъ е обычалъ майкѣ си и роднины-тъ си, но негова-та любовь не е была ограничена само въ ближны-тъ му: той считалъ всѣкы-тъ чловѣцы за чада на небезныя Отецъ. Той е обычалъ народа си, но негова-та любовь не сѣ е ограничавала въ чловѣцы-тъ отъ неговѣж-тъ народность: той е обычалъ чловѣцы-тъ отъ всѣкы-тъ народности и имъ е яѣвалъ любовь-тъ сѣ катѣ е пріѣлъ да стане тѣхѣжъ служитель.

Добрь е за всякой Христіанинъ да изѣчи животъ-тъ на Господа нашего, да сѣ запознаѣ съ наѣла-та чрѣзъ които той сѣ е управляѣвалъ, и съ духъ-тъ отъ кой-то той выжгы ѣ е въодушевѣвалъ.

1) Рим. 8: 9.

Само по този начинъ ный можемъ да научимъ въ какво сѣстои истинный-тъ Христіанскы духъ, и какѣвъ характеръ трѣба да сѣ сѣставиѣ за да имѣмы право да сѣ наричамы неговы ученицы.

Когато Исусъ Христосъ е былъ на земѣж-тъ, какѣ е работилъ той за себе си? Старалъ ли сѣ е да придобѣе за себе си нѣкои наслажденія или почести? Какѣ услуги е некалъ той отъ чловѣцы-тъ да му направѣтъ за да може да сѣ възвѣси или да сѣ наслади? Той е дошелъ на земѣж-тъ не да сѣ служи отъ другы-тъ, но самъ да служи на другы-тъ, както той самъ е казалъ: "Сынъ чловѣческы не доѣде да му послужѣтъ, но да послужѣ, и да даѣе животъ-тъ си откупъ за мнозина." Когато той сѣ принасалъ съ единъ крѣпѣж и омылъ позѣ-тъ на ученицы-тъ си, той навѣрно прѣдставилъ какѣвъ видъ е былъ цѣлый-тъ му животъ.

Той е промышлявалъ за тѣлесны-тъ пужды на чловѣцы-тъ. Той сѣ грызилъ както за души-тъ имъ тѣй и за тѣла-та имъ. "Той зѣ на себе си наши-тъ немощи, и болести-тъ наши понесе". Той никога не отказвалъ да помага на бѣдны-тъ и на страдающы-тъ. Ако въ Евангеліе-то и да е писано че той е лѣкувалъ много болны, слѣпы, и хромы, никоѣ не трѣба да мысли че той не е лѣкувалъ другы освѣнь споменѣжы-тъ въ него. Тѣ сѣ само примѣри на онова което той постоянно е правѣлъ. Писано е че той обыколилъ Галилѣѣж да лѣкуѣва всякакъвъ видъ болести и немощи; слава-та му сѣ разнесла по цѣлѣж Сириѣж, и той нецѣлилъ всѣкы болны отъ разны болести, които были доведѣни при него.

Исусъ Христосъ е служилъ така на чловѣцы-тъ, защото той ги е обычалъ, и той казва че само онѣзи, които иматъ подобѣж любовь за чловѣцы-тъ, сѣ неговы ученицы. Истина е че чловѣцы-тъ имѣмъ сега чудотворѣж-тъ силѣ кой-то Христосъ е ималъ, но при всѣмъ това тѣ могѣтъ да покажѣтъ любовь-тъ сѣ катѣ послужѣтъ на слѣпы-тъ, на нѣмы-тъ и на злощастны-тъ по разны начинны. Особенно въ днешно врѣме, когато въ Бѣлгаріѣж имѣ толкова много физически страданія, всякой трѣба да сѣ попытѣ дали показѣва духъ-тъ Христовъ въ самоотвѣрженны услуги за злощастны-тъ. Онѣзи, които не сѣ грыжатъ за друго освѣнь да сѣ обогатѣтъ, и които не обрѣщѣтъ вниманіе кѣмъ выкѣ-тъ на страдающы-тъ, трѣбва да сѣ попытѣтъ дали иматъ право да сѣ наричатъ Христіаны.

Исусъ Христосъ е показѣвалъ любовь-тъ сѣ кѣмъ чловѣцы-тъ чрѣзъ стараніе-то и тѣрпѣніе-то съ които той е поучавалъ людѣ-тъ си. Очи-тъ имъ потемнѣли, уши-тъ имъ заглѣхѣли и сѣрдѣца-та имъ закорѣвли, но той пакъ не сѣ двоумилъ. Тѣ често изопачавали ученія-та му, но той не отказвалъ по тѣ-

вместо пары, не ще ли бжде по-добрь да имъ подписватъ по едно годишно тече-ние отъ мѣсечнъ "Зорницъ"? Като зна-емъ че на Българскы языкъ нѣма ни-каквы дѣтскы книжки сгодны за про-читаніе, както тѣ избыловатъ у обра-зованы-тѣ народы, онѣзи родители, кон-то желаютъ добро-то на дѣца-та си, трѣ-ба да приемятъ този вѣстникъ, защото той е единичный-тѣ дѣтскы вѣстникъ за сега у насъ. Въ сѣщо-то врѣме, учите-л-тѣ и учителкы-тѣ, които дѣйствител-но желаютъ напредъкъ-тѣ на ученицы-тѣ си или на ученичкы-тѣ си, трѣба да насърчаватъ приемяне-то му.

Наконецъ, ный трѣба всица, ако сме истинскы родолюбци и ученолюбци, да ся трудимъ за распространіе-то на книжничнѣ-тѣ ни, колкото бѣдна и да е тя, не само въ градеко-то, но и въ сел-ско-то населеніе. Ако искамы щото цѣ-лый-тѣ Българскый народъ да доде по-скоро въ самостояніе и да познае свои-тѣ права и свои-тѣ длѣжности, ный трѣ-ба да го научимъ да чете вѣстники, за-щото тѣ сѣ огледало-то на общий-тѣ напредъкъ въ вещественно, умственно и нравственно отношеніе, и на всячко съврѣменно щото става въ политиче-скый-тѣ свѣтъ. П. Д.

ПОЛИТИЧЕСКЫ НОВИНЫ.

ИТАЛИАНСКА-ТА ПОЛИТИКА.

Г. Керолл, прѣдсѣдатель-тѣ на Мини-стерскый-тѣ съвѣтъ, произнесълъ слѣ-дующе-то слово върху политикѣ-тѣ на Италианско-то Правительство:

"Въ Берлинскый-тѣ Конгресъ, Англія и Австрія ся прѣдставихъ силно въоръ-жены за да ся въспротивятъ на прѣо-долѣніе-то на Русіи. Италия, напро-тивъ, ся прѣдстави, слѣдъ като общо-то мнѣніе бѣше и наложило една строгѣ неутралност и бѣше и означило точны-тѣ границы на едно благоразумно въз-държаніе. Лѣжовна-та новина за съдѣ-ствіе-то на Италиѣ въ посредство-то на другы-тѣ Силы бѣше произвела таква вълненіе, щото Министерство-то ся прину-ди да побърза да ѣх опровергае пу-блично. Правительство-то, прочее, поръча на Италианскы-тѣ пълномощници въ Бер-линскый-тѣ Конгресъ да слѣдватъ една примирителнѣ политикѣ, така щото да си запазятъ правото да дѣйствуватъ въ Италианскы-тѣ интересы по-послѣ ако станеше нужда. Съобразно съ това на-ставленіе, пълномощници-тѣ дѣйствува-хъ въ Конгресъ-тѣ като поборники за начало-то чрѣзъ което Италия сѣще-ствува.

Задача-та за рѣшаваніе на Балкан-скый-тѣ Полуостровъ бѣше твърдѣ за-плетена; но тамъ дѣто народности-тѣ, които трѣбаше да ся установятъ изново, показяхъ свой-тѣ характеръ, Италиан-скы-тѣ пълномощници имъ дадохъ една законнѣ и дѣйствителнѣ помощ. По-врѣщаніе-то на Дунавскѣ Бесарабіѣ на Русіи, като бѣше вече удобрьно отъ Силы-тѣ, Италианскы-тѣ пълномощници подкрѣпихъ исканія-та на Руманіѣ за едно справедливо възнагражденіе. Съе-динени съ Френскый-тѣ пълномощникъ, тѣ сполучихъ да накаратъ Конгресъ-тѣ да опрѣдѣли линіѣ-тѣ на Каламъ и Са-ламбріѣ, като една справедливѣ гра-ницѣ между Гръциѣ и Турциѣ; тѣ дѣй-ствувахъ по единъ достоинъ и почетенъ начинъ въ размышленія-та относително до равенство-то на вѣроисповѣданія-та, до свободѣ-тѣ на търговіѣ-тѣ, до мо-

реплаваніе-то и до въпросъ-тѣ за про-лѣвы-тѣ.

Наша-та политика спрямо Австро-Ун-гарско-то завземаніе на Боснѣ и Хер-цеговинѣ още по-силно ся е критику-вала. Дипломатическы-тѣ писма, които сѣ были размѣнены по-напрѣдъ, показ-ватъ че Австро-Унгариѣ бѣше рѣшена да има въ този въпросъ пълнѣ свободѣ за дѣйствіе, и че другы-тѣ Силы бѣхъ ся вече или съгласили или готовы да ся съгласятъ за едно бѣдѣще завземаніе. Италия приемяше отъ всички-тѣ Силы голѣмы увѣренія на пріятелство; но тѣ нѣмахъ върху въпросъ-тѣ за Боснѣ и Херцеговинѣ еднакво мнѣніе съ неѣхъ. Италианскы-тѣ пълномощници съзрѣхъ изведнѣждъ еднаквы-тѣ възгледове, кон-то сѣществувашъ върху този въпросъ у другы-тѣ членове на Конгресъ-тѣ. Вся-ко съпротивленіе отъ тѣхнѣ странѣ на волѣ-тѣхъ на Европѣ бѣше бесполезно, и за това тѣ ся ограничихъ да поискатъ едно по-точно опрѣдѣленіе на завземаніе-то, за което по-послѣ, 18 Юліѣ (н. к.), въ Камарѣ-тѣхъ на Лордове-тѣ, Главный-тѣ Англіискый Министръ каза че Австро-Унгариѣ ся е натоварила да занимае тѣ-зи двѣ области изложены на постояннѣ безредицѣ дору до възстановленіе-то на порядо-къ-тѣ и тишинѣ-тѣ.

Противници-тѣ на Италианско-то Ми-нистерство прѣпоръчвахъ друго средство, което щѣше да бѣде още по-лошо, имен-но, Италия да ся протестира въ Конгресъ-тѣ противъ това завземаніе, но това нейно протестираніе щѣше да бѣде безъ стойност и щѣше да ѣх докара въ едно злощастно уединеніе. Безполезно е да говоримъ за едно вмѣшательство отъ на-шихъ странѣ; то бѣше една опасность, която исчезъ сега.

Интересы-тѣ на Италиѣ ся оставатъ неприкосновени; и тя знае че Берлин-скый-тѣ договоръ не може да ся измѣни безъ нейно-то съгласіе. Като желае да поддрѣжи, както днесъ, пріятелскы-тѣ ся отношенія съ венчкы-тѣ Силы, Ита-лиѣ ще умѣе какъ да слѣдва една твър-дѣ и достойнѣ политикѣ, като отхвър-ля всяко дързостно прѣдпріятіе, което бы ся отблъснѣло отъ онѣзи които обы-чатъ отечеството, и не искатъ да турятъ въ опасность плодъ-тѣ събранъ слѣдъ вѣковны жертвы".

АНГЛІЯ, РУСИЯ И АФГАНИСТАНЪ.

Рускый Телеграфъ, С. Петербургъ.

Русія и Англія трѣбва да иматъ о-прѣдѣлены крѣгове за дѣйствіе въ Срѣ-днѣхъ Азіѣ. Тѣ трѣбва да додѣтъ до едно споразумѣніе, было съ миръ или съ силѣ-тѣхъ на орѣжіе-то. Русія проводи нѣ-колко пратеницы до Афганистанскый-тѣ Емиръ за да види дали тя ще може да ся наслонява на него въ една бѣдѣщѣ войнѣ, и понеже той ся объяви въ пол-зѣ на неѣхъ, Русія трѣбва да го покрови-телствува. Види ся че на основаніе на това покровителство, той е готовъ да ся бие съ Англіѣ. Каквото и да ся случи, Русія не ще позволи прієдѣненіе-то на Афганистанъ съ Англо-Индійскѣ-тѣ държавѣ. Англо-Индійци-тѣ могатъ да накажѣтъ Емиръ-тѣ; но ако тѣ ся опы-татъ да го махнѣтъ отъ прѣстолъ-тѣ, е-дна Англо-Руска война навѣрно ще стане.

Републикѣ Франсезъ, Парижъ.

Явно е че отношенія-та между Англіѣ и Русіи сѣ въ твърдѣ обтегнѣто и де-лкатно положеніе. Англія не може да забранява на Русіи да праща послан-ници въ Афганистанъ или другагѣ; но Англичани-тѣ вѣрватъ че Руско-то по-

солство въ Кабулъ има наставленія да смутн Англіѣ. Освѣнь това, извѣстно е че Емиръ-тѣ ся е старалъ да възвѣрне Султанъ-тѣ отъ Англіискый-тѣ съюзъ и да го тикне въ обятія-та на Русіи. Из-вѣстно е още че Русія познава най-до-брѣ мѣста-та въ Афганистанъ, и че тя ся интересува най-много въ войскѣ-тѣхъ му.

Националь Цайтунгъ, Берлинъ.

Англіиска-та войска въ Индіѣхъ брѣ 64,000 души, а туземна-та — 128,000 души. Понеже тѣзи 64,000 Англичани трѣбва да бѣятъ надъ 230,000,000 вра-ждебны подданицы, малцина отъ тѣхъ може да ся употрѣбятъ навѣтъ. Колко-то за туземны-тѣ войскы, тѣ не сѣ твър-дѣ за вѣрваніе, защото ся държатъ подъ строгѣ дисциплинѣ. Срѣщо 192,000 Ан-гло-Индійскы войнѣхъ има 264,000 ду-ши които съставляватъ войскы-тѣ на разны полунезависимы Князове. До сега ако и противни едни на другы, по при-чинѣ на племенны и държавны разли-чія, тѣ може да ся съберѣтъ около Аф-ганистанъ въ случай на една войнѣ.

Таймъ съ, Лондонъ.

Положеніе-то е серіозно, но то не е таква щото да изисква веднагашно-то почнуваніе на войнѣ-тѣхъ безъ едно до-бро пригответеніе. Двѣ-три седмицы трѣ-бва да ся изминѣтъ прѣди войскы-тѣ, които ся движатъ сега къмъ границѣ-тѣ, да бѣдѣтъ въ положеніе да трѣг-натъ къмъ проходы-тѣ. Ако прѣзъ то-ва врѣме Емиръ-тѣ ни даде нѣкое удо-влетвореніе, той може да избѣгне нака-заніе-то. Ако ли продължава да бѣде неуприклонимъ, наши-тѣ войскы ще и-матъ врѣме да занимаѣтъ, прѣди зи-мѣ-тѣхъ, Каандахаръ, Хорумекъ-тѣ доли-нѣ и Джелалабадъ, така щото да мо-гѣтъ да ся приготвятъ по-добрь за на-прѣтъ, ако стане нужда.

АВСТРІЯ И МАДЖАРИ-Тѣ.

Слѣдующе-то заемамы отъ Конститу-ціонелъ:

Говори ся че положеніе-то на Австріѣхъ е критическо и че силни удари ѣх заплашватъ. Ный не вѣрваме това, и твърдѣ малкѣ важность отдаваме на шумны-тѣ заявленія на Маджары-тѣ които, прѣзъ тѣзи дѣлѣжъ Источнѣхъ кризѣ, показяхъ малко политическо искусство. Тѣхно-то съпротивленіе е твърдѣ кѣсно, и срѣща непрѣодолимы прѣпятствія въ лично-то достолѣніе на Императоръ-тѣхъ и въ воен-нѣ-тѣхъ честъ на войскѣ-тѣхъ му. Ако Ма-джари-тѣ постоянствува, Императоръ-тѣ ще ся примирѣ съ Чехы-тѣ, и така той ще си отмѣсти за 1849. Освѣнь това, като усвоѣ една Славянскѣ политикѣ, той ще заякнѣ Рускый-тѣ съюзъ безъ да раздражѣ Князь Бисмарка, който не-ка само едно нѣщо, именно, Виенскый-тѣ Дворъ да ся занимава другагѣ, а не въ направленіе-то на Германіѣхъ.

ПЛАНЪ ЗА УПРАВЛЕНІЕ-ТО НА КРИТЪ.

Мухтаръ паша пріелъ единъ планъ за бѣдѣще-то управленіе на Критъ отъ прѣд-ставители-тѣ на Критскы-тѣ възстанни-цы, който ся подложилъ сега на удо-брѣніе-то на Държавный-тѣ съвѣтъ и на Султанъ-тѣ. Планъ-тѣ е този:

Чл. 1. — Органически-тѣ уставъ на Критъ ще ся остане както въ минѣло-то.

Чл. 2. — Критскый-тѣ валія ще ся назначава за петь години.

Чл. 3. — Критско-то народно събра-ніе ще състоѣ отъ 80 членове, отъ кон-то 49 Христіани и 31 Мусулмани.

Чл. 4. — Засѣданія-та на народно-то събраніе ще траѣтъ 40 дни, и тѣ ще ставатъ публично. Народно-то събраніе ще изработва законы-тѣ и постановленія-та съобразны съ нужды-тѣ на мѣсто-то и ще ги подлага на одобреніе-то на Портѣ-тѣхъ.

Чл. 5. — Число-то на Христіанскы-тѣ каймакамы ще бѣде по-голѣмо отъ чи-сло-то на Мусулманскы-тѣ.

Чл. 6. — Освѣнь валія-та, мюесари-фы-тѣ и каймакамы-тѣ, никой другъ чи-новникъ не ще бѣде членъ въ съвѣты-тѣ.

Чл. 7. — Испѣлнителна-та властъ ще ся упражнява, както непрѣди, отъ на-товарены-тѣ съ неѣхъ чиновники. Сѣди-лица-та ще бѣдѣтъ независимы.

Чл. 8. — Валія-та, ако е Мусулма-нинъ, помощникъ-тѣ му ще бѣде Хри-стіанинъ; ако е Христіанинъ, помо-щникъ-тѣ му ще бѣде Мусулманинъ.

Чл. 9. — Офиціални-тѣ актове ще ся държатъ на Гръцкы и на Турскы языкъ. Мазбаты-тѣ тоже ще ся пишѣтъ на Гръцкы.

Чл. 10. — Освѣнь валія-та, венчкы-тѣ другы чиновники ще ся опрѣдѣлятъ спо-редъ уставъ-тѣ, и мѣстны-тѣ ще ся прѣд-почитатъ отъ вѣйкашны-тѣ.

Чл. 11. — Ако народно-то събраніе намѣри друго средство за събраніе-то на десятокъ-тѣ въ островъ-тѣ, Порта-та ще го турѣ въ дѣйствіе.

Чл. 12. — Полиція-та ще ся съста-влява отъ мѣстны-тѣ жители, Христіа-ны и Мусулманы. Освѣнь полковникъ-тѣ, венчкы-тѣ другы чиновники на джандар-меріѣ-тѣхъ ще ся избиратъ отъ насе-леніе-то.

Чл. 13. — Критъ не ще зема участіе въ разноскы-тѣхъ за поддрѣжаніе-то на ре-довиѣ-тѣхъ войскѣ. Приходи-тѣ отъ гюм-рюцы, отъ соль, отъ тютюнъ и отъ ва-куфскы заведенія не ще влазятъ въ при-ходы-тѣ на островъ-тѣ. Половина-та отъ годишны-тѣ приходи на островъ-тѣ ще ся внося въ царско-то съкровище, а дру-га-та половина ще служи за мѣстны-тѣ нужды, именно, за устройство-то на съвѣ-ты-тѣ, за училища, за болници и за по-правленіе на пѣтища, каналы и при-станища.

Чл. 14. — Кайме не ще ся зема-дава въ Критъ. Платкы-тѣ на чиновники-тѣ ще ся плащатъ въ металикъ.

Чл. 15. — Правительство-то ще позво-ли учрежденіе-то на клубове, печатни-цы и обнародваніе-то на вѣстники въ островъ-тѣ.

Чл. 16. — Никаква заповѣдъ, която не е съобразна съ сѣществующы-тѣ за-коны и съ независимость-тѣхъ на сѣдили-ща-та, не ще ся турѣ въ дѣйствіе.

Привавка.

Чл. 1. — Всеопрощеніе за венчкы. Правительство-то не ще търси недоплате-ны-тѣ даждія (бакіѣ).

Чл. 2. — Никой безъ правителствен-но позволеніе не ще носи орѣжіе.

Чл. 3. — Едно рѣшеніе ще стане за дѣлгове-тѣ сключены прѣди прѣдшествую-ще-то възстаніе.

Чл. 4. — Религіозна свобода за всеч-кы. Вѣроотстъпници-тѣ не ще ся нака-зватъ съ заточеніе. Онѣзи, които ся на-миратъ сега въ заточеніе, по тѣзи при-чинѣ, ще ся отпусятъ.

Чл. 5. — Въ слѣдствіе на прѣдше-ствующе-то възстаніе, имотъ-тѣхъ на въз-станницы-тѣ бѣше ся усвоилъ отъ Пра-вительство-то приврѣременно. Той трѣбва да имъ ся повѣрне сега.

Чл. 6. — Писаница за ходжеты ще ся установятъ въ островъ-тѣ.

РАЗНЫ НОВИНЫ.

Генералъ Игнатіевъ, бывший-тъ Русскій посланникъ въ Цариградъ, пристигнулъ въ Петербургъ въ Парижъ.

Минжала-та сѣбота 6 табура войска ся испрати за Солунъ. Въ вторникъ сутринь-та други 6 табура ся испратихъ съ два парахода, отъ които единий-тъ былъ бронянтъ, за сѣщо-то мѣсто.

Австрийско-то Правительство дало заповѣдь да ся распустихъ 80,000 души отъ войскъ-тъ, която занимава Босня и Херцеговину. Войска-та, която ще остане да занимава тѣзи области, ще бжеде отъ 100,000 души.

По-новѣ-тъ Рускы вѣстники казватъ че Руско-то Правительство никакъ не е отговорно за враждебно-то положеніе на Афганистанскій-тъ Емиръ спрямо Англо-Индіѣ, но тѣ обявляють че ако Афганистанъ ся присъедини съ Британскъ Индіѣ, Руссія ще търпи възнагражденіе въ Кашгаръ и върху Китайскъ-тъ границъ.

Итали, Римскы вѣстникъ, казва че Италия, Франція и Германия, като ся показяхъ безинтересны въ Берлинскій-тъ Конгресъ, трѣба да ся сърадвають сега като гледатъ мѣнотинъ-тъ, които Англія и Австрія сръщатъ въ Истокъ.

Румелійска-та гранична Комисія, която е отдѣлна отъ административнъ-тъ, имала второ-то си прѣдуготовително заседание въ понедѣльникъ въ зданіе-то на Галатъ-Сарайскій-тъ лицей.

Мессенджеръ казва че частны писма, които пристигнали тука отъ Лондонъ, говорили за не добро-то здравіе на Лордъ Бикънхилда, Главный-тъ Министръ въ Англіѣ. Той страдалъ отъ нервическы болести, по причинъ на прѣтоварваніе-то му съ работы и на много-то му безспокойствіе.

Минжала-та седмица, Съръ Х. Лейардъ, Англійскій-тъ посланникъ, и Г-жа-та му, вечеряли заедно съ Султанъ-тъ въ Илджъ Кюшкъ. На това угощеніе, Султанъ-тъ далъ на Лейди Еліотъ единъ женскы пишипъ, нареченъ "благодарителенъ", за дѣто помагала на болны-тъ и ранены-тъ Турскы войници и на страдающы-тъ бѣжанцы.

Турскы-тъ вѣстники въобще говорятъ че Родопско-то въстаніе приближава да ся потуши. Възстаници-тъ не приѣмали вече помощь отъ нѣдѣ. Порта-та щѣла да прати нѣколко табура редовнъ войскъ за да нази тишинъ въ Родопско-то окръжіе.

Враняне-то окръжіе ся прѣдало официално на Сърбіѣ, и Гусинска-та околія на Черногоръ.

Г. Хитрово, който по-прѣди е былъ Русскій Генераленъ Консулъ въ Цариградъ и по-послѣ началникъ въ дипломатическъ-тъ канцеларіѣ на главный-тъ командантинъ на Рускъ-тъ войскъ въ Румеліѣ, ся опрѣдѣлилъ за Рускы Генераленъ Консулъ въ Македоніѣ. Той щѣлъ да прѣбывава въ Солунъ.

Минжала-та седмица, Солунскій-тъ владыка, Г. Іоакимъ, ся избра съ вышгласіе за Цариградскы патриархъ.

Дейли Нюзъ казва че политика-та на Англійско-то Правительство не е полати-ка-та на Англіѣ нито пакъ на Англійскій-тъ народъ, защото венчико, което то е направило прѣзъ тѣзи години, е было безъ негово-то удобреніе.

Понеже много войници сѣ избѣгали отъ тука и ходили да правять пакости въ околностъ-тъ на Цариградъ и въ вжтрѣшны-тъ области, Сераскератъ-тъ издаде заповѣдь че онѣзи отъ тѣхъ, които не ся завържиють въ табуры-тъ си до 3 мѣсецы ще ся наказватъ съ четири мѣсеченъ затворъ.

Румелійска-та международна Комисія е имала до сега цѣль прѣдварителны заседания тука. Тя щѣла да върви наскоро за Пловдивъ.

Говори ся че Австрийци-тъ не ще занимають сега наскоро Новый Пазарскій санджакъ.

Отъ Воло пнижтъ до Мессенджеръ че разбойничество-то ся умножавало въ Тесалиѣ.

Турскы-тъ плѣнницы продължавать да ся завръщатъ тука отъ Русіѣ.

Единъ телеграмъ отъ Букурещъ казва че Руманскы-тъ войскы, които ще заивземать Добруджѣ, трѣгнали вече за тамъ.

Дейли Нюзъ казва че прѣди нѣколко дни единъ адресъ, подписанъ отъ 65 Арменцы, прѣбывающы въ Англіѣ, ся подалъ на Лордъ Салзбери, Министръ-тъ на Външны-тъ Дѣла. Тѣ изразявали въ него свое-то задоволствіе за Англійско-то покровительство на Малж Азіѣ, и казвали че ако сѣ дадѣтъ еднаквы политическы права на Арменцы-тъ, така щото тѣ сами да можѣтъ да защищавать живота си и имота си, тѣхно-то населеніе ще ся удвои въ кѣсо врѣме и ще благоденствува подъ ръководительство-то на Англійско-то Правительство.

Прѣди 10-15 дни Порта-та бѣше пратила едно окръжно писмо до подписавши-тъ Берлинскій-тъ Договоръ Силы, въ което тя имѣ ся оплака че Австрийскы-тъ войскы при завземаніе-то на Босня и Херцеговину употребили голѣмы свръхства не само върху мѣжіе, но и върху жени. Мѣстни-тъ вѣстники казватъ че това писмо направило лошо впечатлѣніе на Европейскы-тъ Дворове. Князь Бисмаркъ казалъ че то докача честь-тъ на Европѣ. Контъ Андраши, Главный-тъ Австрийскій Министръ, въ отговоръ-тъ си на това писмо, силно отблѣсвалъ обвиненія-та въ него върху поведѣніе-то на Австрийскъ-тъ войскъ.

Г. Хейсъ, Прѣдсѣдатель-тъ на Съединены-тъ Държавы, пратилъ едно своеобразно писмо до Руманскій-тъ Князь Карла, въ което му обявлява че припознава независимость-тъ на Руманіѣ и че желае благоденствіе-то ѣ.

ТЕЛЕГРАФИЧЕСКЫ ДЕПЕШЫ.

Атина, 3 Окт. — Г. Кумондуро, Гръцкый-тъ Главенъ Министръ, поискалъ отъ Гръцкъ-тъ Камаржъ удобреніе за 1,400,000 ап. л., чрѣзъ които да може да турн 45,000 души на военнъ ногъ, така щото въ случай че исканія-та на Гръціѣ

ся отхвърлятъ, тя да може да принуди Европѣ да ся намѣси.

Симла, 4 Окт. — Лордъ Литънъ, Индійскый-тъ Подкралъ, настоява щото Афганистанскій-тъ Емиръ да доде лично въ Пешавуръ да даде извиненія за обидѣ-тъ, направенъ на Англійскы-тъ пратеницы.

Лондонъ, 5 Окт. — Послѣдны-тъ новины отъ Симла сѣ че трѣгваніе-то на Англо-Индіѣскы-тъ войскы за Кадахаръ ще стане наскоро.

Бѣлградъ, 5 Окт. — Между Англійскы-тъ и Русскы-тъ членове въ Комисіѣ-тъ за опрѣдѣленіе-то на Турко-Сърбскы-тъ границы произлѣзло разногласіе.

Лондонъ, 6 Окт. — Г. Кроуъ, Министръ-тъ на Вжтрѣшны-тъ Дѣла, казалъ въ едно слово че Англія ще употребѣи вліяніе-то си за исполненіе-то на рѣшенія-та на Берлинскій-тъ Конгресъ, и че управленіе-то на Кипръ ще служи като образецъ за управленіе-то на цѣль Анадоля. Той казалъ още че Англія не желаяла да расшири границы-тъ си въ Индіѣ; но тя не бы търпѣла да гледа новы вліянія тамъ, и тя была рѣшена да направи да ся почита върховенство-то ѣ въ Индіѣ както трѣба да бжеде неоспоримо.

Римъ, 6 Окт. — Говори ся че Контъ Корти, Министръ-тъ на Външны-тъ Дѣла, и Министръ-тъ на Войнъ-тъ, си дали оставкы-тъ, но царъ Хумбертъ още не ги пріель.

Бомбей, 6 Окт. — Туземный-тъ пратеникъ на Индійскый-тъ Подкралъ до Афганистанскій-тъ Емиръ, който бѣше отишелъ прѣди Посолство-то, за да издѣйствува добрый-тъ му пріемъ, ся завържилъ. Отговоръ-тъ на Емиръ-тъ не былъ задоволителенъ.

Бомбей, 6 Окт. — Русскый-тъ пратеникъ, Г. Столетовъ, придруженъ отъ единъ особенъ пратеникъ отъ Емиръ-тъ, ся заврѣща въ Ливадіѣ (Кримъ), за да даде отчетъ на Рускый-тъ Императоръ за прѣговоры-тъ си.

Лондонъ, 8 Окт. — Съръ Стяфордъ Порткотъ, Министръ-тъ на Финанци-тъ, казалъ въ едно слово въ Бирмингемъ че Англія ще бди върху исполненіе-то на Берлинскій-тъ Договоръ, и че тя поддържа Турціѣ като едно политическо начало. Той счита идеѣ-тъ да ся замѣсти Турціѣ съ Гръціѣ за смѣшнъ, и прибавилъ че Порта-та ще несплни обѣщанія-тъ прѣобразованія въ Малж Азіѣ.

С. Петербургъ, 8 Окт. — Русскы-тъ ся боѣтъ че, въ случай на една война въ Азіѣ, Китайци-тъ, насърчвани отъ Англіѣ, ще ся старають да зематъ пакъ Руддѣжъ.

Пеша, 8 Окт. — Унгарскый-тъ Парламентъ ся отвори днесъ. Австро-Унгарскый-тъ Императоръ въ слово-то си казва така: "Ный пріехмы, по прѣдложеніе-то на Берлинскій-тъ Конгресъ, да занимаемъ Босня и Херцеговину и да ги управляваме. Въ слѣдствіе на храбро-то поведѣніе на нашъ-тъ войскъ, първа-та часть на това дѣло може да ся счита за извършенъ. Добро-то споразумѣніе което сѣществуетъ между Австро-Унгаріѣ и всякы-тъ други Силы ны прави да ся надѣваме че останжала часть на наше-то дѣло ще може успѣшно да ся извърши съ колкото е възможно по-малкы жертвы за народа ни".

Римъ, 8 Окт. — *Opinione*, полуофициаленъ Италианскы вѣстникъ, одобрява Австрийско-то завземаніе на Босня, понеже то щѣло да възбрани на Русіѣ

да ся простре до Адриатическо-то море. Нью-Йоркъ, 8 Окт. — Единъ паракъ натоваренъ съ оружія и съ военны пасы, назначены за Турціѣ, трѣгналъ вчера.

Римъ, 8 Окт. — Оставка-та на трѣчленове отъ Италианско-то Министере ся пріела отъ царъ-тъ.

Лондонъ, 9 Окт. — Днешный *Таймсъ* казва че Афганистанскій-тъ Емиръ ный намѣреніе да доде въ споразумѣніе Англо-Индіѣско-то Правительство, и планъ-тъ за единъ зименъ походъ Афганистанъ ся напуснѣлъ.

Полковникъ-тъ Стяллей, Министръ на войнъ-тъ, трѣгналъ вчера за Кипръ. Г. Смитъ, Министръ-тъ на Мореплаваніе-то, ще трѣгне утрѣ за тамъ.

Берлинъ, 9 Окт. — Съюзный-тъ Съѣтъ одобрилъ законъ-тъ противъ Соціалетъ. Този законъ ще ся обнародва наскоро.

Националь *Цайтунгъ* опровергава мнѣніѣ-тъ че прѣзъ Ноемвриѣ щѣли да сдигнѣтъ 20,000 нови войници въ Германіѣ повече отъ другъ години.

Парижъ, 9 Окт. — Раздаваніе-то на награды-тъ въ Всемирно-то Изложѣніе сѣ нж днесъ тържественно. Прѣдсѣдатель-тъ на Републикѣ-тъ, окруженъ отъ чуждестранны Князове, отъ прѣдсѣдатель-тъ на Камаржъ-тъ и на Сенатъ-тъ и отъ Министры-тъ, произнесе едно слово въ което благодарн на Правительства-та на народы-тъ за довѣріе-то което положили въ Франціѣ като участвовали въ Изложѣніе-то. Той говори за плѣнъ-тъ сполукъ, вопрѣки злощастія-та на жнѣло-то, и изрази надеждъ че тѣхно-то напоминаніе ще развие въ Франціѣ духъ-тъ на съгласіе-то, уваженіе-то на законъ-тъ и отечественнъ-тъ любовь.

Лондонъ, 10 Окт. — Днешный *Таймсъ* обнародва единъ телеграмъ отъ Бомбей, който казва че дѣятелны пригласенія ставали за едно ближно дѣйствіе противъ Афганистанъ.

С. Петербургъ, 10 Окт. — Съединеніе-то на Дунавскъ Бесарабіѣ съ Русіѣ ся прогласило на 9 того.

Лондонъ, 10 Окт. — Днешный *Стандардъ* обнародва единъ телеграмъ отъ Пеша, споредъ който Г. Тица, Унгарскый-тъ Главенъ Министръ, казалъ чѣль-та на Австріѣ да занимае Босня и Херцеговину е была да отмахне вліяніе-то на Славянство-то и да улесни въ рожденіе-то на Турціѣ.

Лондонъ, 10 Окт. — Отговоръ-тъ въ Афганистанскій-тъ Емиръ на писмо-то на Индійскый-тъ Подкралъ не е задоволителенъ. Той е далечъ отъ да е примирителенъ. Той казва на Лордъ Литънъ така: "прави каквото щѣшь".

Извѣстіе. — Долуподписанны-тъ извѣстиямы на почтаемъ-тъ публікѣ и отвараемы търговскъ кжѣжъ въ Варна, която ще трѣгува съ всякакъвъ видъ прѣждѣ, тиря, Американн (платна) читове. Понеже имамы прямы сношенія съ фабриканты-тъ, ный увѣряваме Г-хъ куповачи-тъ че ще намѣрятъ у насъ отъ боръ и добры стоки на згоды цѣны.

Варна, 10 7-врий 1878.

Христо Нойковъ & др.

Издава ся отъ Американско-то Евангелско Общество.

Редакторъ Т. Л. Байнгтонъ. Въ Американъ-Ханъ.

Въ Печатницъ-тъ на А. Х. Болджіанъ.

Въ Американъ-Ханъ.